

udelukket fra at berygte deres Ejensie. Ligeledes var det vel ogsaa muligt, at man i en enkelt Kreds havde Bærfelighed ved at finde en retslyndig Mand, der med denne Kundskab forenede nogen Indsigt i de Forhold, som her komme i Betragtning, og det vilde ganske vist ikke være heldigt. Man har derfor troet det rigtigt ikke at affjære sig fra Muligheden af at kunne lade Valget falde paa en Mand, som ikke var retslyndig, og man har derfor blot sagt, at det saavidt muligt bør være en retslyndig Mand. I det af Regjeringen i Landsthinget i forrige Samling forelagte Lovforslag var der taget Bestemmelser med Hensyn til Sikkerhedsforanstaltninger ved Indlæsning af Korn og andre bevægelige Ladninger. Forslaget undergik i saa Henseende en Forandring i Landsthinget, idet man der ikke troede, at vi endnu havde tilstrækkelige Erfaringer til at kunne give ganske bestemte, bindende Regler om, hvilke Forholdsregler der i saa Henseende maatte træffes; man indskrænkede sig da til en almindelig Bestemmelse om, at Skipperen skulde være ansvarlig for, at slike Ladninger bleve anbragte saaledes, at Lasten ikke var udsat for at forskyde sig. Efter den store Bigtighed, som den i sin Tid nedfattede Kommission i sin Betænkning tillagde, at der blev givet bestemte Forskrifter i saa Henseende, har Regjeringen imidlertid troet, at man maatte genoptage de oprindelige Bestemmelser i Regjeringsforslaget, og det saameget mere, som der i indværende Aar i England er udkommet en Lov, der giver strengere Regler med Hensyn til dette Spørgsmaal end de, der indeholdes i den engelske Lov af 1876, som var lagt til Grund for Regjeringsforslaget. Regjeringen har derefter troet det rigtigt at genoptage Regjeringsforslagets oprindelige Bestemmelser, som jeg, naar man ser her til Indholdet af den engelske Lov, anser for at være meget moderate, saameget mere, som det dog vistnok fra alle Sider er erkjendt, at Kornladninger ere en farlig Last og meget ofte give Anledning til Spulykker.

Endelig skal jeg fremsætte Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark. Det vil være i Erindring hos de fleste af det ærede Things Medlemmer, at i Samlingen 1875—76 blev der for Rigsdagen, i Landsthinget, fremsat et Forslag af lignende Indhold. Det blev i Landsthinget undergivet en gennemgaaende Behandling, men blev i det Aar ikke oversendt til Folkethinget. I den næste Samling blev derimod Lovforslaget, saaledes som det var udgaaet fra Landsthinget — og det var væsentlig i den samme Form, hvori det var fremkommet fra Regjeringen i Landsthinget, idet der ikke var foregaaet nogen væsentlig Forandring deri, — fremsat i dette Thing. Her naaede det imidlertid kun til en første Behandling. Siden den Tid er der

imidlertid fra Fiskeribefolkningen fremkommet flere Andragender, der tyde paa, at den anser det for meget ønskeligt ad Lovgivningsveien at faa en endelig Ordning af Fiskeriforholdene i Danmark, og en lignende Antagelse maa jo ogsaa have ligget til Grund for det private Lovforslag angaaende Saltvandsfiskeriet, som blev indbragt i Thinget ifjor. Det er derefter, at Regjeringen har troet, at Liden nu var kommen til atter at fremsætte Forslag her. Det fremsættes i alt Væsentligt saaledes, som det forrige Gang blev fremsat, navnlig saaledes som det er udgaaet fra Landsthingets Behandling.

Jeg skal hermed anbefale disse fire Lovforslag til det høie Things velvillige Bedømmelse.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive ombdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingetsmanden for Standerborg-Amtis 1ste Valgkreds (Bajer) indbringer: Forslag til Lov om Hartkornstøndens Hundreddeling.

Forslagsstilleren (Bajer): Det Lovforslag, jeg her har den Ære at indbringe, tilsigter at indføre en Hundreddeling af Hartkornstønden. Som bekendt er Hartkornstønden delt i 96 Dele, og saalænge vi havde det gamle Møntsystem, var det jo da meget let ved Jordens Skyldsatning at udføre de derhen hørende Beregninger. Saa mange Daler for Tønden, saa mange Skilling for et Album. Men efter at vi have faaet det nye Møntsystem, er det forbundet med store Ulemper at gjøre disse Beregninger. Jeg tror derfor, at det vilde blive sølt som en stor Bættelse, naar Hartkornstønden blev delt i 100 Dele. — Men det kan, naar man vil gjøre dette Skridt, ikke gaa an at beholde det samme Navn som tidligere, nemlig Album, fordi en Hundreddel af Hartkornstønden vilde komme til at ligge saa nær ved et Album, som er $\frac{1}{96}$. Vi maa altsaa have et nyt Navn; og det er naturligvis noget rent Underordnet, hvilket Navn man vil vælge. Selv om man i Begyndelsen maaste vilde undre sig over det og det Ord, vilde man snart blive vant dertil. Naar jeg har foreslaaet at bruge Bænevnelsen „Hvid“, som vi jo kjende som Møntbænevneelse, er det, fordi — saavidt jeg har kunnet erfare ved at undersøge dette Spørgsmaal — Ordet Album, som jo er et bekendt latinisk Ord, der er Intetfjøn af albus, som betyder hvid, ligesom er opstaaet af Bænevneelsen paa vedkommende Mønt, og man har i sin Tid, fordi man brugte Bænevneelsen Hvid i Skyldsatningen, kaldt $\frac{1}{96}$ af en Ld. Hartkorn Album.